



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **FAJAN spol. s r.o.**, IČO: 44222807,
sídlem Husova 1336, 432 01 Kadaň,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2018, č. j. 101/SCKZU/2017-3,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2018, č. j. 101/SCKZU/2017-3, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Městského úřadu Kadaň, obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 20. 11. 2017, č. j. MUKK/47192/2017, kterým byla žalobkyni dle ustanovení § 58 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), uložena pokuta ve výši 20 000 Kč za porušení obecně závazné vyhlášky města Kadaň č. 8/2009, o stanovení závazných podmínek nezbytných k zajištění veřejného pořádku pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných tanečních zábav a diskoték konaných mimo veřejná prostranství (dále jen „OZV č. 8/2009“), když ve dnech 26. 11. 2016 v 00:20:24 až 00:21:23 hodin, a dne 27. 11. 2016 v 00:36:07 až 00:44:22 hodin v INFERNO Music Clubu na adrese Husova 1336 v Kadani pořádala veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budovy, a to přesto, že v pátky, soboty a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) lze pořádat veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov v době od 8:00 do 24:00 hodin. Žalobkyni byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady správního řízení částkou ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

1. Žalobkyně ve své žalobní argumentaci předně zrekapitulovala obsah rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž namítla, že správní orgán I. stupně dovodil, že porušila podmínku stanovenou čl. 2 odst. 2 OZV č. 8/2009. Z důkazů použitých ve věci nicméně dle jejího názoru nikterak nevyplývá, že se v daném případě jednalo o veřejnou hudební produkci. Klub INFERNO je totiž soukromým klubem, který je tak nejen prezentován, ale i provozován, což je dle žalobkyně veřejně známá skutečnost. Jmenovaný klub je tak určen pro klubové členy, nikoliv pro veřejnost. Sama skutečnost, že je vybíráno vstupné, které je však klubovým příspěvkem na provoz klubu, nevypovídá o tom, že je akce veřejná. Návštěvníci klubu (tj. jeho členové) tak platí poplatek, z něhož je hrazena hudba. Vlastní konzumaci si pak každý návštěvník platí sám. Dále žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí konstatoval, že někteří dotázaní platili vstupné, avšak již neuvedl, o jaké konkrétní osoby se jednalo, přičemž nebylo prokázáno, že by se strážníci Městské policie Kadaň dotázali dotčených osob na jejich členství v klubu, ani že by jinak zjišťovali vztah těchto návštěvníků ke klubu samotnému. Z provedených důkazů tak dle tvrzení žalobkyně nelze dovodit, že se v řešeném případě jednalo o provozování veřejné hudební produkce. Žalovaný poté toto nesprávné hodnocení potvrdil, což žalobkyně vnímá jako nespravedlivé.

Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě úvodem zopakoval dosavadní průběh dané věci, přičemž konstatoval, že se s námitkami žalobkyně, které v zásadě popírají, že se jednalo o veřejnou produkci, neztotožňuje, neboť má za to, že ze strany žalobkyně došlo ve dnech 26. 11. 2016 a 27. 11. 2016 k porušení čl. 2 odst. 2 OZV č. 8/2009. Pořádané akce měly být dle žalovaného ukončeny v souladu s nadepsanou vyhláškou do 24:00 hodin, neboť se jednalo o diskotéky, které zahájily provoz v pátek a v sobotu. Ze strany rady města přitom nebyla na předmětné akce udělena výjimka, která by žalobkyni opravňovala k pořádání veřejné hudební produkce v jednotlivě zjištěné časy. O skutkovém stavu věci pak dle žalovaného není pochyb, neboť tento byl prokázán svědeckými výpověďmi zasahujících strážníků Městské policie Kadaň, příslušníků Policie České republiky a pořízenými videozáznamy. Žalobkyně měla současně v době porušení jako předmět podnikání „hostinskou činnost a výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákona“, což ji opravňovalo jak k provozování hostinské činnosti, tak i k provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavných zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek a podobných akcí v ohlášené provozovně Husova 1336, Kadaň, kde se nachází Music club INFERNO. V případě akcí v daném klubu v nadepsaných dnech se tak dle žalovaného jednalo o veřejně přístupné akce. Klubové karty přitom nedokládají, že by se jednalo o soukromé akce. V případě majitelů tzv. klubových karet šlo o návštěvníky z řad veřejnosti, přičemž veřejnosti přístupný podnik tak mohl být klubovými kartami pouze omezen. Žalovaný k tomu dále doplnil, že v kontextu pořádání veřejně přístupných akcí, ze kterých má žalobkyně příjmy z podnikatelské činnosti (v souladu s živnostenským oprávněním) a uskutečňuje tak svůj podnikatelský záměr, lze vyhodnotit, že popsání omezení ze strany žalobkyně nemá vliv na to, že by dotčené akce byly tzv. soukromými. Žalovaný v této souvislosti odkázal i na obsah internetových stránek klubu INFERNO, jakož i na jeho facebookové stránky, kde byl prezentován program klubu, resp. byly propagovány jednotlivé akce. V tomto programu se přitom nenacházela žádná zmínka ani upozornění, že by produkce probíhaly pouze do 24:00 hodin, naopak zde byla uvedena provozní doba do 5:00 hodin, a to bez jakýchkoliv podmínek pro vstup do klubu. Vyslechnutí svědci z řad strážníků Městské policie Kadaň a příslušníků Policie České republiky si pak ani nevybavili, že by se u vstupu do budovy, kde sídlí klub INFERNO, nacházelo upozornění, které by návštěvníky nějak omezovalo. Veřejně přístupná akce je pak dle žalovaného taková, která je určena blíže nestanovenému okruhu účastníků, tj. všem fyzickým osobám bez rozdílu, byť po splnění určitých obecných podmínek (tj. zaplacení vstupného, překročení věkové hranice). Soukromé akce jsou naproti tomu typicky vázány na pozvání určitého okruhu osob (např. členů). Žalobkyně zároveň nepředložila žádná kritéria pro členství v klubu, přičemž lze mít za to, že má zájem na maximálním množství návštěvníků a zvýšení zisku jako účelu jejího podnikání. Žalovaný též poukázal na skutečnost, že Ochranný svaz autorský (dále jen „OSA“) eviduje žádosti žalobkyně o svolení k provozování hudebních děl pro veřejnou produkci s reprodukovanou hudbou. Předmětná činnost žalobkyně tak byla provozována v souladu s příslušnou živností žalobkyně na provozovně Husova 1336, Kadaň. Dle žalované tedy dotčené produkce byly přístupné neurčitému množství blíže neurčených osob a jednalo se tak zjevně o veřejně přístupnou diskotéku. Skutkový stav věci byl podle tvrzení žalobkyně spolehlivě zjištěn, přičemž tato v podrobnostech odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ústní jednání soudu

3. Při jednání soudu dne 20. 10. 2021 jednatel žalobkyně setrval na podané žalobě. Nesouhlasil s napadeným rozhodnutím, neboť se v rozhodné dny po 24. hodině v klubu INFERNO konala soukromá akce. Výpovědi strážníků Městské policie Kadaň považoval za zmatečné, účelové a neprokazující předmětný skutek. Dle jednatele žalobkyně byla diskotéka konkrétně plánována od 21:00 hodin do 24:00 hodin a poté se již jednalo o soukromou akci. Mohlo dojít i k chybě v zadání reklamy na internetu, nicméně na vstupních dveřích bylo umístěno sdělení, že se od půlnoci jedná o soukromou akci. Jednatel žalobkyně poté zmínil pochybnosti stran výpovědi strážníka F., který uvedl řadu informací o vývěskách na vstupních dveřích klubu, ale popřel, že by viděl provozní dobu. Na dveřích přitom byla dle jednatele žalobkyně uvedena provozní doba baru, což však zároveň neznamená, že se po celou tuto dobu konala diskotéka. Pokud tedy po půlnoci hrála hudba, neznamenalo to pořádání diskotéky. Poté jednatel žalobkyně zmínil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

smlouva s OSA nebyla uzavřena na den 27. 11. 2016, přičemž poplatky OSA se platí na rok dopředu, a to pro restauraci i bar, neboť není možné rozlišit, zda se v průběhu roku koná navíc nějaká další soukromá akce. Bar byl řádně zkolaudován a byla provedena i hluková studie, z níž vyplývá, že okolní domy nejsou zatíženy hlukem. Jednání Městské policie Kadaň pak jednatel žalobkyně považoval za šikanózní, neboť strážníci přišli na kontrolu už 20 minut po 24. hodině. Bezdůvodně byla žalobkyni též odebrána výjimka k provozování diskotéky, což jednatel žalobkyně hodnotí jako nespravedlivé, neboť investoval do vybavení klubu a počítal s tím, že bude bar s restaurací moci provozovat. Město Kadaň tedy jedná s žalobkyní neadekvátně a soukromé kluby tak budou za dané situace i nadále vznikat.

4. Při tomtéž jednání pověřený pracovník žalovaného odkázal na dosavadní vyjádření ve věci a navrhl žalobu zamítnout. Z obsahu správního spisu dle jeho tvrzení nevyplývá účelovost dokazování. Klub INFERNO propagoval akce s drinky zdarma s možností volného vstupu. Na programu klubu INFERNO byla uvedena provozní doba do 5:00 hodin, přičemž nebylo zaznamenáno žádné upozornění na omezení provozní doby, ani to, že by se jednalo o soukromou akci. Skutečnost, že by se jednalo o soukromou akci, neprokazují ani klubové karty. Reklamu pak bylo dle pověřeného pracovníka žalovaného jistě možno upravovat takřka okamžitě, a pokud by došlo ke změně plánované akce, mohla žalobkyně veřejnost snadno informovat, což se však nestalo. Tvrzení žalobkyně tak považoval za účelová a její jednání, za která jí byla udělena sankce, za prokázaná. Nebylo přitom možno jakkoliv rezignovat na dodržování obecně závazné vyhlášky obce.

Posouzení věci soudem

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci zjištěny nebyly.
6. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu postoupeného soudu žalovaným byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti. Z úředního záznamu k události č. 217366 ze dne 26. 11. 2016 plyne, že dne 26. 11. 2016 v čase 0:35 hodin byla hlídka Městské policie Kadaň ve složení str. M., str. F., str. H. požádána o spolupráci hlídkou Police České republiky ohledně kontroly podávání alkoholu mladistvým v provozovně INFERNO v Kadani, Husova 1336. Hlídka Policie České republiky zde provedla kontrolu obsluhy a osob. V provozovně nebyl nalezen žádný mladistvý, kterému byl podán alkohol. Hlídka Městské policie Kadaň v nadepsaném čase zjistila, že před provozovnou byl slyšet hluk z reprodukováné hudby, přičemž hudba byla reprodukována uvnitř provozovny, kde byl i DJ. Uvnitř bylo několik osob, které Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hlídky Městské policie Kadaň uvedly, že zde platily vstupné. Hlídkou Městské policie Kadaň byl též o události pořízen videozáznam. Z úředního záznamu k události č. 217393 ze dne 27. 11. 2016 se poté podává, že dne 27. 11. 2016 v čase 0:25 hodin byla Městská policie Kadaň požádána o asistenci Policií České republiky ohledně pátrání po hledaných osobách v provozovně INFERNO v Kadani, Husova 1336. Hlídkou Policie České republiky za asistence hlídky Městské policie Kadaň ve složení str. M., str. F., str. H. zde provedla zjištění totožnosti přítomných osob. V provozovně nebyly nalezeny žádné hledané osoby. Hlídkou Městské policie Kadaň v nadepsaném čase zjistila, že před provozovnou byl slyšet hluk z reprodukované hudby, přičemž hudba byla reprodukována uvnitř provozovny, kde byl i DJ. Hlídkou Městské policie Kadaň byl o události pořízen rovněž videozáznam.

8. Z programu klubu INFERNO (tj. výtisku z internetové stránky www.infernoclub.eu) a výtisku facebookových stránek jmenovaného klubu bylo mj. zjištěno, že na den 25. 11. 2016 byla zveřejněna událost s názvem „COCKTAIL NIGHT S DJ NOVISEM“ mj. s dodatkem „Sex on the beach, Tequila Sunrise, Mojito, a také B52 za 50,- CZK, dámy a slečny do 23:00 vstup FREE, členský příspěvek pro club 30,- CZK, Co vše v pekle najdete? Kvalitní zábavu s nízkým vstupným!“. Na den 26. 11. 2016 (v čase od 21:00 do 5:00 hodin) poté byla zveřejněna událost s názvem „RAVE NATION VOL. IV“, doplněná informacemi o DJ, jakož i o to, že „na baru poteče proudem vodka s džusem za 39,- CZK, ženy do 23:00 vstup free!, přijďte k nám ve skupince 5 lidí do 00:00 a získáte od nás XXL kýbl jako welcome drink, entry 50,- CZK“. Dále se zde uvádí další události ze dne 18. 11. 2016 s názvem „VOLÁNÍ DIVOČINY“, mj. s dodatkem „ženy do 23:00 FREE, vstup do 22:00 FREE, XXL kýbl pro partu 5 lidí do 00:00, entry 30,-“, ze dne 19. 11. 2016 s názvem „FOSCO ALMA/SHARLOTA+DJ LUKAS BLAKK“, mj. s dodatkem „na baru po celou noc poteče proudem rum s colou za 39,- a jeden míchaný nápoj B52 za 39,-, entry 99,-/po koncertu 30,-“, ze dne 2. 12. 2016 s názvem „HOT FINLANDIA FRIDAY PÁRTY S DJ NOVISEM“, mj. s dodatkem „jako horkou novinku Vám přinášíme míchaný nápoj HOT B52 za akční cenu 50,- czk, pro slabší povahy jsme si připravili FINLANDII VODKU s džusem za 39,-/XXL kýbl 200,-, členský příspěvek pro klub 30,- CZK, Co vše v pekle najdete? Kvalitní zábavu s nízkým vstupným!“, ze dne 3. 12. 2016 s názvem „SEXY ČERTOVSKOU PÁRTY + DJ DAVID BERÁNEK“, mj. s dodatkem „pro tento večer jsme si pro Vás přichystali do akce Captaina Morgana s colou za 35,- czk/XXL drink 200,- czk, XXL kýbl pro partu 5 lidí do 00:00 grátis (doraz ve skupince 5 lidí a získáš od nás welcome drink!, pro tuto sobotu máme pro všechny vstup do 23:00 FREE, členský příspěvek pro club 30,- CZK, Co vše v pekle najdete? Kvalitní zábavu s nízkým vstupným!)“.
9. Výpisem z živnostenského rejstříku bylo dále zjištěno, že žalobkyně se sídlem Husova 1336, Kadaň, je držitelkou živnostenského oprávnění mj. s předmětem podnikání hostinská činnost, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, a to s oborem činnosti provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí.
10. Ze sdělení Města Kadaň, odboru školství, kultury a sportu, ze dne 27. 12. 2016 je pak zřejmé, že žalobkyně v rozhodnou dobu neměla schválenou výjimku z omezení uvedeného v čl. 2 odst. 2 dle čl. 2 odst. 4 OZV č. 8/2009. Přílohou tohoto sdělení byla též usnesení Rady města Kadaň, která naposledy dne 28. 8. 2014 žalobkyni neschválila udělení výjimky z OZV č. 8/2009.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Z informace od OSA ze dne 9. 5. 2017 poté plyne, že žalobkyně měla v období od 26. 11. 2016 do 27. 11. 2016 uzavřenou licenční smlouvu na diskotéku v provozovně Husova 1336, Kadaň. Dne 1. 11. 2017 OSA dále poskytla kopie jednotlivých licenčních smluv o veřejném provozování diskoték v provozovně Music club INFERNO, Husova 1336, Kadaň, uzavřených s žalobkyní v roce 2016, přičemž se z přílohy ke smlouvě VP_2016_170928 konkrétně podává i užití hudebních děl k tanci – DISKO – reprodukováná hudba (různí interpreti) dne 26. 11. 2016 (s kapacitou 50, vstupným 26 a počtem produkcí 1).
12. Z videozáznamu pořízeného Městskou policií Kadaň dne 26. 11. 2016, který začíná v čase 00:20:24 a končí v čase 00:21:23 hodin je zřejmé, že z provozovny klubu INFERNO vychází hudba, přičemž jsou viditelné též světelné efekty. Na to navazuje videozáznam v čase 00:36:07 zachycující vstup hlídky Městské policie Kadaň spolu s příslušníky Policie České republiky do klubu INFERNO, přičemž obsluha klubu úvodem odmítala vstup městské policie. Ve vnitřním prostoru klubu pak hrála hudba v doprovodu světelných efektů, zaznamenán je i přítomný DJ a několik návštěvníků, včetně nápojů a piva nacházejících se na baru a na jednotlivých stolech. V čase 00:38:00 hodin je na záznamu zachycen rozhovor obsluhy: „*Ona jí to prý platila, dva drinky. Jo, jo platila. Tak pardon.*“ Následně se DJ přes mikrofon dotazuje Policie České republiky, zda mohou „*chlastat*“ a poté oznamuje návštěvníkům: „*Jedeme dál.*“, přičemž pouští muziku, kterou dále slovně uvádí. Viditelný je v čase 00:41:05 hodin též příchod návštěvníků k baru a jejich objednávka pití. V čase 00:42:39 hodin je dále zaznamenán dotaz strážníka Městské policie Kadaň u jednoho z návštěvníků na výši vstupného, kdy dotazovaný odpovídá: „*Tři pětky.*“. Další návštěvník poté k dotazu strážníka Městské policie Kadaň stran vstupného odpověděl: „*No, platil jsem.*“. K opakovanému dotazu, zdali se platí do klubu vstup, tento návštěvník uvedl: „*Jo, platí.*“. Daný záznam končí v čase 00:44:22 hodin odchodem strážníků Městské policie Kadaň a příslušníků Policie České republiky z klubu. Na videozáznamu pořízeném Městskou policií Kadaň dne 27. 11. 2016, který začíná v čase 00:21:00 a končí v čase 00:32:13 hodin je zachycen vstup strážníků Městské policie Kadaň do klubu INFERNO spolu s příslušníky Policie České republiky, kdy obsluha klubu nejprve odmítala přítomnost městské policie. V dané provozovně pak dle videozáznamu hrála hudba, kterou pouštěl přítomný DJ, doprovázená světelnými efekty. Viditelné jsou též nápojové lístky na stolech a nabídka nápoje Red Bull za 50 Kč. V čase 00:31:59 hodin je poté zaznamenán odchod hlídky městské policie z klubu.
13. Obsahem správního spisu jsou též protokoly o výpovědi svědků, z nichž je zřejmé, že byl prováděným výslechům vždy přítomen i právní zástupce žalobkyně. Z protokolu o svědecké výpovědi P. M., strážníka Městské policie Kadaň, ze dne 16. 5. 2017 vyplývá, že dne 26. 11. 2016 v době od 00:36:07 do 00:44:22 hodin s příslušníky Policie České republiky prováděl asistenci při kontrole osob v provozovně klubu INFERNO, přičemž si pamatoval, že se zde nacházely reklamní letáčky. Oznámení o konání soukromé akce či informace o omezení provozu na vstupních dveřích nebo v samotné provozovně dle nadepsaného svědka nebylo, podle jeho tvrzení se zde konala diskotéka. Na vstupních dveřích přitom byla vždy provozní doba a název klubu. Jmenovaný strážník slyšel, že DJ měl průvodní slovo k muzice. Na baru byly malé nápojové lístky s obrázky nápojů. Návštěvníci měli dle svědka na baru točené pivo. Ke kontrole provedené dne 27. 11. 2016 v době od 00:21:29 do 00:32:13 hodin poté daný svědek uvedl, že si nevšiml, zda bylo na vstupních dveřích oznámení o konání soukromé akce či jiná informace o omezení provozu. Dle svědka zde byl stejný hluk jako dne 26. 11. 2016, přičemž slyšel DJ mluvit do

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mikrofonu. Uvnitř však nebyl, tam šel v předmětný den pouze str. F. a str. H. s příslušníky Policie České republiky.

14. Z protokolu o svědecké výpovědi V. F., strážníka Městské policie Kadaň, ze dne 16. 5. 2017 se podává, že dne 26. 11. 2016 v době od 00:20:24 do 00:21:23 hodin před provozovnou klubu INFERNO pořídila hlídka městské policie videozáznam, který natáčel str. H., protože zde bylo podezření, že dochází k porušení vyhlášky, která se týká omezení veřejné hudební produkce v provozovnách. Téhož dne v době od 00:36:07 do 00:44:22 hodin pak prováděla hlídka městské policie asistenci při kontrole Policie České republiky, přičemž se dle jmenovaného svědka na poutači u dveří klubu INFERNO nacházelo sdělení pro návštěvníky, že se zde pořádá diskotéka s DJ. Nějakých sdělení na dveřích klubu si nevšiml, hlídce otevřel vyhazovač. V klubu hrál DJ reprodukovanou hudbu, což se od půlnoci nesmělo. Svědek nevěděl, zda byla v klubu soukromá akce, podle jeho tvrzení se zde konala diskotéka, přičemž DJ říkal, že zahraje pro policii. V průběhu samotné kontroly DJ vypnul hudbu. V provozovně byly na stolech nápojové lístky s cenami nápojů, resp. „klasický ceník“. Za barem prodávaly barmanky alkohol a lidé si i objednávali. Barmanky čepovaly pivo, alkohol byl na baru i u stolů. Ke kontrole provedené dne 27. 11. 2016 v době od 00:21:29 do 00:32:13 hodin svědek zmínil, že se jednalo o stejnou situaci jako předešlý den. Hlídka nikde nenašla stanovy či členy klubu, proto provozovnu vyhodnotila jako živnostenskou. Ochranka klubu strážníky Městské policie Kadaň nechtěla vpustit, přičemž tak do provozovny vstoupili na základě oprávnění Policie České republiky, které asistovali. Dle svědka se i tohoto dne v předmětném klubu konala veřejná produkce s DJ, který říkal, že zahraje policii. V provozovně se prodávalo točené pivo i jiné alkoholické a nealkoholické nápoje. Svědek si nevšiml, že by v provozovně bylo oznámení o konání soukromé akce.
15. Z protokolu o svědecké výpovědi prap. V. H., příslušníka Policie České republiky, ze dne 1. 6. 2017 je seznatelné, že dne 27. 11. 2016 v době od 00:21:29 do 00:32:13 hodin prováděl v klubu INFERNO kontrolu osob, přičemž zde hrála hudba. Jakýchkoliv oznámení u dveří či uvnitř provozovny si nevšiml, stejně tak ani nápojových lístků.
16. Z protokolu o svědecké výpovědi prap. V. S., příslušníka Policie České republiky, ze dne 1. 6. 2017 je seznatelné, že dne 27. 11. 2016 v době od 00:21:29 do 00:32:13 hodin prováděl v klubu INFERNO kontrolu osob, přičemž zde dle jeho tvrzení hrála hudba. Jakýchkoliv oznámení u dveří či uvnitř provozovny si nevšiml, stejně tak ani nápojových lístků, na tyto okolnosti se nezaměřoval.
17. Z protokolu o svědecké výpovědi prap. R. S., příslušníka Policie České republiky, ze dne 8. 6. 2017 dále vyplývá, že dne 26. 11. 2016 v době od 00:36:07 do 00:44:22 hodin prováděl v klubu INFERNO kontrolu osob, přičemž zde dle svědka hrála hudba, která byla po příchodu příslušníků Policie České republiky ztlumena, což přítomný DJ nějak komentoval. Jakýchkoliv oznámení u dveří či uvnitř provozovny si nevšiml, stejně tak ani nápojových lístků, na tyto okolnosti se nezaměřoval. Strážníky Městské policie Kadaň nechtěla obsluhu klubu vpustit. V provozovně bylo asi 15 osob, z toho byly 4 kontrolovány.
18. Z protokolu o svědecké výpovědi prap. P. H., příslušníka Policie České republiky, ze dne 8. 6. 2017 pak plyne, že dne 26. 11. 2016 v době od 00:36:07 do 00:44:22 hodin prováděl v klubu INFERNO kontrolu osob, přičemž se zde dle uvedeného svědka konala Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

diskotéka, resp. zde byl DJ. Jakýchkoliv oznámení u dveří či uvnitř provozovny si nevšiml, stejně tak ani nápojových lístků, na tyto okolnosti se v rámci kontroly nezaměřoval.

19. Dne 23. 5. 2017 bylo též provedeno jednání – seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k jejich obsahu - za účasti žalobkyně (tj. jednatele žalobkyně I. B.) a jejího právního zástupce. Při tomto ústním jednání jednatel žalobkyně po zhlédnutí videozáznamů ze dne 26. 11. 2016 a 27. 11. 2016 uvedl, že se jednalo o soukromé akce v soukromém klubu. Z předmětných záznamů pak není zřejmé, zda se jednalo o soukromou či veřejnou akci, popř. pokud bylo něco hrazeno, z jakého titulu. Music club INFERNO je soukromým klubem, k tomu jednatel žalobkyně též předložil stanovy klubu a seznam členů klubu. Dle jednatele žalobkyně pak přijímání nových členů probíhá tak, že člen přijde, zapíše se a po třech měsících jej schválí za stálého člena klubu. Klub přitom není provozován za účelem zisku, ale sociokulturního rozvoje města Kadaň. K dotazu správního orgánu I. stupně, kolik má klub celkem členů, jednatel žalobkyně dále uvedl, že „někdo do klubu přijde, líbí se mu to, pak už nepřijde, přestane se mu to líbit“. Členský příspěvek přitom „záleží na akci, roční příspěvek je jedna koruna, a pak je pohyblivý příspěvek v závislosti na druhu akce“. Konkrétně k 26. 11. 2016 a 27. 11. 2016 pak jednatel žalobkyně uvedl, že se v klubu diskotéka nekonala, „byla tam soukromá akce, oslava narozenin, už nevím, bylo to hraní hudby k poslechu a tanci“. K dotazu na živnost žalobkyně jednatel žalobkyně uvedl, že „jsou akce, které jsou veřejnosti přístupné“. Stran vstupného uváděného na facebookových stránkách klubu či reklamách jednatel žalobkyně konstatoval, že „je tím myšlen jednorázový členský příspěvek v souladu se stanovami klubu, ze kterého se hradí náklady na hudbu a osvětlení, pokud je uvedeno dívky do 23:00 zdarma, jsou tím míněny členky klubu, jimž je jednorázový členský příspěvek na tuto akci odpuštěn v zájmu genderové vyváženosti, aby akce byla atraktivnější pro mužské členy klubu“. Pokud návštěvníci na videozáznamu uvedli, že vstupné platili „tři pětky“, dle jednatele žalobkyně se jednalo o jednorázový členský příspěvek. Podle jednatele žalobkyně v rozhodné dny soukromý klub tím, že neorganizoval a neprovozoval veřejnou akci, nebyl dotčenou vyhláškou vázán. Skutečnost, že se jednalo o uzavřenou společnost, byla sdělena písemně u vstupu do klubu. Informace uvedená na facebookových stránkách klubu: „Co vše v pekle najdete? Kvalitní zábavu s nízkým vstupným“ je dle jednatele žalobkyně pouze reklamní tah. K licenční smlouvě na diskotéku s OSA jednatel žalobkyně poté zmínil, že v předmětné dny diskotéku nepořádal, nemá povinnost je konat, přičemž v řadě případů pouští reprodukovanou hudbu z rádia, a proto bylo nutné mít licenční smlouvu uzavřenu. Ze stanov klubu předložených jednatelem žalobkyně se mj. podává, že soukromý klub Inferno je primárně založen za účelem sociokulturního rozvoje města Kadaň. Vstup do klubu, tj. do soukromého objektu č. p. 1336, je podmíněn členstvím v klubu. Členství v klubu je podmíněné držením členské karty v průběhu pobytu v objektu č. p. 1336. Pouze držitelé členské karty mohou využívat nabídky baru, který je součástí klubu. Inferno klub Kadaň je soukromý klub, kam mají přístup výhradně její členové.
20. Na základě shora uvedeného pak správní orgán I. stupně vydal dne 20. 11. 2017 již dříve rekapitulované rozhodnutí č. j. MUKK/47192/2017, které žalobkyně napadla odvoláním. Toto odvolání však žalovaný následně zamítl napadeným rozhodnutím.
21. Podle § 10 písm. b) zákona o obcích může obec povinnosti ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku.

22. Dle § 58 odst. 4 zákona o obcích může obec uložit pokutu až do výše 200 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě, která je podnikatelem, která porušila povinnost stanovenou právním předpisem obce.
23. Podle čl. 1 OZV č. 8/2009 se veřejnými hudebními produkcemi pro účely této vyhlášky rozumí veřejnosti přístupné provádění hudebních (koncertních) a tanečních produkcí (plesy, taneční zábavy, diskotéky).
24. Podle čl. 2 odst. 2 OZV č. 8/2009 v pátky, soboty a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) lze pořádat veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov v době od 8:00 hod. do 24:00 hod. Podle odstavce 4 věty první dané vyhlášky může z omezení uvedených v odst. 1 a 2 této vyhlášky udělit rada města výjimku.
25. Dle čl. 3 OZV č. 8/2009 dodržování této vyhlášky kontroluje Městská policie Kadaň.
26. S ohledem na obsah a formulaci žalobních bodů soud na tomto místě současně připomíná rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu stran vlivu kvality žalobní argumentace na projednání věci správním soudem. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 -78, bylo k této otázce konstatováno, že „[m]íra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“
27. V daném kontextu se pak zdejší soud zabýval námitkou, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkové okolnosti projednávaného případu.
28. K tomu je však předně třeba uvést, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, v návaznosti na obsah správního spisu, je zřejmé, že žalovaný ve svých úvahách vycházel zejména z informací poskytnutých samotnou žalobkyní (resp. jejím jednatelem), svědeckých výpovědí, videozáznamů a dalších dříve popsanych podkladů (tj. shromážděných listin). Z uvedeného pak vyplynulo, že ve dnech 26. 11. 2016 a 27. 11. 2016 hrála po 24. hodině v provozovně klubu INFERNO na adrese Husova 1336, Kadaň, hudba doprovázená světelnými efekty. Z informací vyžádaných od OSA přitom pro rozhodné údobí vyplynula existence uzavřené licenční smlouvy o veřejném provozování diskoték v provozovně Music club INFERNO, Husova 1336, Kadaň. Žalovaný vycházel také z programu klubu INFERNO, který si opatřil z webových stránek www.infernoclub.eu a facebookových stránek klubu. Doložena byla také skutečnost, že žalobkyně v rozhodnou dobu neměla schválenou výjimku z omezení uvedeného v čl. 2 odst. 2 dle čl. 2 odst. 4 OZV č. 8/2009. V napadeném rozhodnutí se poté žalovaný na podkladu těchto zjištění zabýval jednotlivými předpoklady konání veřejně přístupné akce, a to v úzké souvislosti s předmětem podnikání žalobkyně jako právnické osoby (viz živnostenské oprávnění žalobkyně). Žalovaný tak v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně rozvedl, na základě kterých podkladů dovodil účelovost tvrzení žalobkyně o konání soukromé akce, jakož i z

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakých dalších podkladů při své úvaze vycházel a jak věc vyhodnotil po právní stránce. Soud pak zjištěný skutkový stav shledal za dostačující, přičemž v daném ohledu nevyhodnotil pochybení správních orgánů, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Z uvedených důvodů proto soud považuje předmětnou námitku za nedůvodnou.

29. Samotnou podstatou věci je poté posouzení toho, co lze rozumět pojmem „veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov“.
30. K tomu je plně přiléhavým odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2019, č. j. 2 As 361/2017-41, v němž se nadepsaný soud zabýval skutkově shodným případem téže žalobkyně, přičemž konstatoval, že „[p]od nánosem nejružnějších zastíracích opatření, kterými se stěžovatel (zde žalobkyně) snažil vysmeknout pravidlu, že po 24. hodině nelze v Kadani v určité dny provozovat mimo jiné diskotéku či hudební klub, se skrývalo to, co zjistil žalovaný – provozování diskotéky či hudebního klubu po 24. hodině. Při posouzení, zda je určitá hudební produkce ve vnitřních prostorách budov pořádána veřejně, lze jen obtížně vytyčit abstraktní a za všech okolností platný katalog rysů či vlastností, které taková činnost musí mít, aby byla činností takto vyhláškou obce charakterizovanou. Vždy je nutno konkrétní případ posuzovat spolu s kontextem, v němž se odehrává, a zohlednit všechny pro něj podstatné a nezřídka velmi specifické rysy či jejich vzájemnou kombinaci. V případě stěžovatele je podstatné v první řadě to, že základním účelem, za nímž jsou užívány prostory Inferno Music Clubu, je pořádání nejružnějších hudebních produkcí spojených s fungováním baru, tedy diskoték a podobných akcí. Pro ně je charakteristické, že se jich zpravidla účastní předem konkrétně neohrazený okruh osob. Tyto osoby mohou klub navštěvovat i pravidelně či opakovaně, takže zajisté lze v určitých případech hovořit o stálých návštěvnicích. Obecně však není vstup do klubu nijak omezen, není „výběrový“; klub je zásadně otevřen každému. Pokud obec omezí časy, v nichž klub může jako takto popsáný fungovat (Nejvyšší správní soud hlouběji nezkoumal, zda toto omezení bylo zákonné a ústavní, neboť stěžovatelka nenamítala, že by nebylo, a ani ze spisu nebylo *prima facie* patrné, že by být nemělo), je vcelku logické, že provozovateli to nebude milé. Za takové situace se přímo nabízí snažit se nepříjemné omezení obejít fungováním soukromé akce a zastřít tím skutečnost - tedy pokračování diskotéky či jiné podobné produkce, zásadně otevřené každému, i po obci vnucené zavírací hodině. Mechanismus zastření skutečnosti může být přesně takový, jaký zvolil stěžovatel. Vytvořil instrumentarium, které jednotlivými vnějškovými znaky předstírá výběrovost klientely klubu po 24. hodině, avšak ve skutečnosti žádnou výběrovost nemá v úmyslu zajistit a ani tak fakticky nečiní. Stát se členem klubu bylo zjevně velmi jednoduché, ryze formální. Běžnému hostovi diskotéky stačilo poskytnout provozovatelům klubu základní osobní údaje, nechat si vystavit členskou kartičku a podepsat souhlas s pravidly, a ocitl se tam, kde chtěl být – na diskotéce, která se po 24. hodině svou podstatou nelišila od sebe samé před touto hodinou. Lišila se pouze formálně, tedy způsobem přístupu na ni, jenž však běžnému hostovi nečinil přístup samotný podstatně obtížnějším. Již vůbec nelze hovořit o jakékoli „výběrovosti“ či uzavřenosti klubu nebo o tom, že by se povaha a podstata fungování prostor klubu po 24. hodině odlišovala od toho, jaká byla před touto hodinou. Nebyla žádná kritéria členství a nebyl ani patrný důvod rozlišování mezi členy a nečleny klubu. (...) To, zda a jak bylo na dveřích klubu popsáno, že jde o soukromou akci, je pro věc v daném kontextu nevýznamné. Proto je i nevýznamné, zda nápis byl na vnitřní straně dveří, anebo (také) na vnější. Podstatná je fakticita spočívající v tom, že v zásadě kdokoli, kdo po 24. hodině do klubu přišel, se mohl stát jeho členem, a tím si užívat hudby na diskotéce. Jakýkoli nápis o údajně soukromém charakteru klubu byl v příkrém rozporu s faktitou – s tím, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednoduché bylo se do klubu dostat. I okolnost, že stěžovatelka jako provozovatelka si soukromoprávně zajistila u příslušného kolektivního správce tvůrčích práv duševního vlastnictví možnost v klubu veřejnou hudební produkci provozovat, je jedním ze střípků mozaiky, který sám o sobě nemusí znamenat nic, ale v kontextu s dalšími střípky dává obrazu jasné kontury. Stejným střípkem do mozaiky jsou údaje na webové stránce klubu i na vstupních dveřích – šlo o popis programu lákající na určité konkrétní akce. Samo o sobě by to nemuselo svědčit o ničem – jistě by se v určitý den mohla odehrát veřejná produkce, jež by skončila úderem půlnoci, a poté mohly být prostory klubu využity pro setkání uzavřené společnosti; ve skutečnosti tomu tak však nebylo a ze všeho, co v řízení vyšlo najevo, je to dobře patrné. Ostatní jednotliviny, jež stěžovatelka uvádí ve prospěch svého pojetí (ne)veřejnosti hudební produkce, postačí vypořádat jen zkratkovitě, neboť jsou již na první pohled nepřipadné. To, zda je zpoplatněno členství v klubu, anebo vstup do prostor klubu, není samo o sobě rozhodné. V obou variantách může jít o skutečný klub či jakýsi faktický spolek s výběrovým nebo uzavřeným členstvím, ale také o fikci. V případě stěžovatelky šlo zjevně o fikci klubu - o zástěrku veřejně přístupné diskotéky či veřejně přístupného hudebního klubu.“

31. Shora citované závěry jsou tak plně aplikovatelné i na nyní posuzovaný případ, neboť skutkové okolnosti, jakož i samotný klub jsou stejné. Klub INFERNO, jehož účelem je nepochybně pořádání nejrozličnějších hudebních produkcí spojených s fungováním baru, byl ve dnech 26. 11. 2016 a 27. 11. 2016, v rozhodnou dobu, rovněž bez obtíží přístupný blíže neurčenému okruhu návštěvníků, resp. všem bez rozdílu, byť po splnění určitých zcela obecných podmínek (tj. po zaplacení vstupného - členského příspěvku, popř. i poskytnutí základních osobních údajů, podpisu a převzetí si členské karty). K tomu je ostatně možno odkázat i na dříve popsané stručné vyjádření samotného jednatele žalobkyně, týkající se členství v klubu: „*Někdo do klubu přijde, líbí se mu to, pak už nepřijde, přestane se mu to líbit*“. Konzumaci a vstupné - členský příspěvek - si zároveň členové klubu hradí sami. Naproti tomu soukromé akce jsou typicky vázány na pozvání, které je určeno pouze vybranému okruhu osob (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 A 139/2011-25, či rozsudky Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 6. 2012, č. j. 15 A 32/2010-76, a ze dne 4. 10. 2017, č. j. 15 A 95/2015-37). Ani v této kauze žalobkyně tak nebylo možno hovořit o jakékoliv „výběrovosti“ či uzavřenosti klubu nebo o tom, že by se povaha a podstata fungování prostor klubu v dané dny po 24:00 hodině odlišovala od běžného provozování veřejné diskotéky. Rozhodnou tak i zde zůstává fakticita spočívající v tom, že v zásadě kdokoli, kdo na předmětné akce (události) v dané dny do klubu INFERNO přišel, se mohl stát jeho členem, a tím se účastnit hudební produkce na diskotéce i po 24:00 hodině. Za této situace by tedy i jakékoliv případné upozornění (nápis) o údajně soukromém charakteru klubu byl v příkrém rozporu se zmíněnou fakticitou, tj. s tím, jak jednoduché bylo se do klubu dostat. V kontextu nadepsaných skutečností je pak třeba upozornit na skutečnost, že sama žalobkyně jako provozovatelka předmětného klubu si soukromoprávně zajistila u příslušného kolektivního správce tvůrčích práv duševního vlastnictví (OSA) možnost v klubu veřejnou hudební produkci - diskotéku - provozovat, přičemž je dále nutno poukázat i na shora rekapitulované informace plynoucí z webové stránky klubu a jeho facebookových stránek zjevně naprosto veřejně lákající na konkrétní akce (události), bez jakéhokoliv upozornění stran omezení vstupu či cílení toliko na uzavřenou společnost (tj. že se jedná o soukromou akci). Nutno též doplnit, že právě dosažení zisku, v projednávaném případě odvíjející se najisto od návštěvnosti diskotéky žalobkyně, je účelem jejího podnikání (srov. § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Samotné hudební produkce v rozhodná údobí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(prostřednictvím přítomného DJ), doprovázené světelnými efekty, jakož i jednání obsluhy a jednotlivých návštěvníků v prostoru klubu INFERNO, jsou poté zachyceny na pořízených videozáznamech. V tomto ohledu lze též zmínit i obsah svědeckých výpovědí potvrzující předmětnou hudební produkci na daném místě a v určitý čas.

32. Dle hodnocení soudu tak žalovaná (resp. i správní orgán I. stupně) ve věci zcela dostatečně zjistila rozhodný skutkový stav, přičemž i vzhledem k zásadě *in dubio pro reo* z popsanych skutečností vyvodila správný právní závěr. Pochybnosti o tom, že žalobkyně porušila povinnost stanovenou OZV č. 8/2009, která zakazovala ve stanovené dny po 24:00 hodině pořádat veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov [žalobkyně pořádala diskotéku z pátku na sobotu (kontrola proběhla dne 26. 11. 2016) a ze soboty na neděli (kontrola proběhla dne 27. 11. 2016)], totiž v kontextu všech nadepsaných okolností žádné nejsou. Žalobkyně se tedy uvedeného jednání nad veškerou rozumnou pochybnost dopustila (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55). K naplnění objektivní stránky předmětného deliktu přitom postačuje toliko porušení povinnosti ukončit ve stanovenou dobu veřejně přístupnou akci (diskotéku), samotné narušení veřejného pořádku v souvislosti s porušením této povinnosti nepatří mezi znaky tohoto správního deliktu.
33. Ve světle výše konstatovaných závěrů poté na věci nic nemění ani tvrzení žalobkyně, že správní orgány neuvedly jména konkrétních osob, které na pořízeném videozáznamu tvrdily, že platily vstupné, přičemž tak nemělo být prokázáno, že by se strážníci Městské policie Kadaň dotázali dotčených osob na jejich členství v klubu, ani že by jinak zjišťovali vztah těchto návštěvníků ke klubu. Podstatným zde totiž zůstává fakt, že klub INFERNO byl v rozhodnou dobu seznatelně přístupný neurčitému množství blíže neurčených osob, a jednalo se tedy o podnik veřejně přístupný, spadající pod režim § 10 písm. b) zákona o obcích, v němž probíhala po 24:00 hodině veřejná hudební produkce v rozporu s čl. 2 odst. 2 OZV č. 8/2009.
34. Závěrem soud pro úplnost uvádí, že § 58 odst. 4 zákona o obcích umožňuje uložit pokutu za porušení obecně závazné vyhlášky až do výše 200 000 Kč. S ohledem na to, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 20 000 Kč, šlo o pokutu uloženou najisto ve stanoveném rozsahu (při jeho spodní hranici). O případné moderaci trestu přitom soud nerozhodoval, neboť tato dle § 78 odst. 2 s. ř. s. připadá v úvahu výlučně za předpokladu, že o ni žalobkyně soud požádá ve správní žalobě, což však žalobkyně neučinila.
35. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tedy soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud tudíž žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. rozsudku ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný, kterému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. října 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.